

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/27/2021
Identifikačné číslo spisu: 5119208150
Dátum vydania rozhodnutia: 19.05.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:5119208150.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci konkurzu vyhláseného na majetok dlžníka Q. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX T. XXX, ktorého správkyňou je JUDr. Marína Gallová, so sídlom kancelárie Jilemnického 30, 036 01 Martin, o návrhu na priznanie hlasovacích práv, o dovolaní V. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. A. XXXX/XX, XXX XX D., zastúpeného LALINSKÝ ADVOKÁT s.r.o., so sídlom Kálov 653/23-2, 010 01 Žilina, IČO: 47 253 096, proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41CoKR/20/2020-479 z 25. novembra 2020, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Odôvodnenie

1 Okresný súd Žilina (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 2Odk/236/2019-310 zo 14. januára 2012 zamietol návrh popretého veriteľa V. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. A. XXXX/XX, XXX XX D. na priznanie hlasovacích práv. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že z § 32a ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „ZKR“ alebo „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“) vyplýva, že súdy majú právomoc rozhodnúť o priznaní hlasovacích práv a ďalších práv spojených s popretou pohľadávkou v prípade, ak pohľadávka veriteľa bola účinne popretá iným veriteľom a veriteľ popretej pohľadávky doručí správcovi podnet na predloženie veci príslušnému konkurznému súdu za účelom rozhodnutia o priznaní hlasovacích práv a ďalších práv spojených s popretou pohľadávkou, pričom rozhodnutie o priznaní hlasovacích práv podľa druhej časti ZKR má len predbežný charakter.

2 Podľa názoru súdu prvej inštancie len skutočnosť, že právna úprava umožňuje priznanie hlasovacích práv veriteľovi pohľadávky popretej iným veriteľom, uvedená v druhej časti ZKR, ešte nezakladá možnosť priznať hlasovacie práva veriteľovi podľa štvrtej časti ZKR, a to z dôvodu významného odlíšenia podstatných znakov a predpokladov právnej situácie podľa druhej časti insolvenčného zákona a oddĺženia podľa jeho štvrtej časti. V ustanovení § 167l sa špecifikujú ustanovenia druhej časti ZKR, ktoré sa pri prihlasovaní a popieraní pohľadávok použijú primerane (§ 29 ods. 1, 2, 4 až 6, 8 až 10, § 30, § 31, § 32 ods. 3, 5 až 7, 9, 11 až 16 a 18). Inštitút priznania hlasovacích práv nie je upravený v štvrtej časti ZKR a ani sa v tejto časti neodkazuje na primerané použitie § 32a ZKR, ktorý je upravený v druhej časti ZKR. Vychádzajúc z uvedeného uplatnením § 32a ZKR na právne situácie podľa štvrtej časti ZKR

by došlo k dotváraniu práva. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie návrh popretého veriteľa Miroslava Bandíka na priznanie hlasovacích práv zamietol.

3 O odvolaní popretého veriteľa V. A. (ďalej aj „odvolateľ“) rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 41CoKR/20/2020-479 z 25. novembra 2020, ktorým napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“). V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že Civilný sporový poriadok určuje základné obsahové náležitosti a kvalitatívne požiadavky na odôvodnenie rozsudku v § 220 ods. 2. V danom prípade sa o priznaní hlasovacích práv rozhodlo uznesením, na ktoré sa analogicky použije ustanovenie § 220 ods. 2 CSP. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie jasne a výstižne opísal, z akých dôvodov nemohol rozhodovať o návrhu popretého veriteľa na priznanie hlasovacích práv, následkom čoho návrh zamietol. Správne tiež pred posudzovaním dôvodov návrhu popretého veriteľa na priznanie hlasovacích práv skúmal, či je možné aplikovať ustanovenie § 32a ZKR, teda druhú časť ZKR na oddženie, ktoré je upravené v štvrtej časti ZKR. Súd prvej inštancie správne posúdil vec a v odôvodnení citoval právnu normu, podľa ktorej uplatnený návrh popretého veriteľa posúdil. Správne tiež postupoval, keď sa otázkou tvrdení popretého veriteľa nezaoberal, nakoľko skúmanie ním tvrdených skutočností nemalo vplyv na právne posúdenie veci. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by nasvedčovali tomu, že ide o svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené rozhodnutie, resp. také, ktoré by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu.

4 Odvolací súd doplnil, že na konkurzné konanie sa aplikujú ustanovenia štvrtej časti ZKR, pričom povinnosti správcu pri preskúmaní pohľadávok a ich následnom zisťovaní sú iné, ako v konkurznych konaniach podľa druhej časti ZKR. V danom prípade správca konkurznej podstaty nie je oprávnený popierať pohľadávky a môže tak urobiť len iný prihlásený veriteľ v konkurznom konaní, avšak z ustanovenia § 32a ods. 2 ZKR vyplýva, že správca má uviesť svoje stanovisko, či a v akom rozsahu je evidovaná pohľadávka v účtovníctve úpadcu a v akom rozsahu je namietaná úpadcom a či ju uznáva alebo ju poprel, v akom rozsahu a z akého dôvodu. Keďže správca podľa štvrtej časti ZKR len zapíše prihlásené pohľadávky do zoznamu pohľadávok a v prípade, že márne uplynula lehota pre ich popretie, považuje ich v konkurznom konaní za zistené, už z tohto postupu stanoveného zákonom vyplýva, že zákonodarca neuvažoval aplikáciu ustanovenia § 32a ZKR na konkurzné konanie vedené podľa štvrtej časti ZKR.

5 Súd prvej inštancie preto správne dospel k záveru, že právna úprava priznania hlasovacích práv veriteľovi pohľadávky popretej iným veriteľom, uvedená v druhej časti ZKR nezakladá možnosť priznať hlasovacie práva veriteľovi podľa štvrtej časti ZKR. Odvolacie námietky odvolateľa považoval odvolací súd za nedôvodné a keďže súd prvej inštancie dospel správne k záveru, že v konkurznom konaní podľa štvrtej časti ZKR nie je možné analogicky použiť § 32a ZKR, bolo by nadbytočné zo strany súdu prvej inštancie zaoberať sa ďalšími skutočnosťami, tvrdenými popretým veriteľom.

6 Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie V. A. (ďalej aj „dovolateľ“) z dôvodu podľa § 420 písm. f/ CSP, t. j. preto, že odvolací súd mu svojím nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva sporovej strany v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7 Uviedol, že trvá na skutočnosti, že vo veci je potrebné aplikovať § 32a ods. 1 písm. c/ ZKR v spojení s ods. 3 citovaného ustanovenia. Súd prvej inštancie a ani odvolací súd sa uvedenými ustanoveniami neriadili a ani adekvátne neodôvodnili svoje rozhodnutia. Nie je mu zrejmé, na základe akých skutočností a súvislostí súd prvej inštancie nepriznal popretému veriteľovi hlasovacie právo a na základe akých skutočností odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil, keďže ani jeden z konajúcich súdov svoje rozhodnutie dostatočne neodôvodnili, a teda obidve rozhodnutia sú nezrozumiteľné a tým pádom nepreskúmateľné. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie súdu prvej inštancie alebo uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvej inštancie zmenil a podnetu popretého veriteľa na priznanie hlasovacích práv v celom rozsahu vyhovel.

8 Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“) po zistení, že dovolanie podala včas oprávnená osoba, zastúpená advokátom, bez nariadenia pojednávania skúmal najskôr to, či dovolanie je podané proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento mimoriadny opravný prostriedok prípustný.

9 Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

10 Podľa § 196 ZKR ak tento zákon neustanovuje inak, na začatie konkurzného konania, na konkurzné konanie, na začatie reštrukturalizačného konania, na reštrukturalizačné konanie a konanie o oddĺžení (ďalej len „konanie podľa tohto zákona“) sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

11 Dovolanie ani mimoriadne dovolanie proti uzneseniu vydanému v konaní podľa tohto zákona nie je prípustné (§ 198 ods. 1, druhá veta ZKR).

12 Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) dovolací súd uvádza, že dovolanie je možné podať proti rozhodnutiu odvolacieho súdu iba vtedy, ak zákon použitie tohto mimoriadneho opravného prostriedku pripúšťa (§ 419 CSP). Otázka prípustnosti dovolania patrí do výlučnej právomoci NS SR ako odvolacieho súdu, pričom procesný postoj dovolateľa nemôže bez ďalšieho implikovať povinnosť odvolacieho súdu akceptovať jeho návrhy, ako aj obsah opravného prostriedku a rozhodovať podľa nich.

13 Dovolanie popretého veriteľa bolo podané v konaní podľa zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ktorý v ustanovení § 196 zakotvil primerané použitie ustanovení Civilného sporového poriadku. Na začatie konkurzného konania, na konkurzné konanie, na začatie reštrukturalizačného konania, na reštrukturalizačné konanie a konanie o oddĺžení sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku. Primeranosť použitia Civilného sporového poriadku ako všeobecného procesného predpisu je potrebné vykladať tak, že pokiaľ zákon o konkurze a reštrukturalizácii ako osobitný predpis obsahuje vlastné procesné pravidlá, tieto sa aplikujú bez výhrad s tým, že pravidlá Civilného sporového poriadku sa aplikujú len vtedy, ak určitú procesnú otázku zákon o konkurze a reštrukturalizácii neupravuje.

14 Podľa ustanovenia § 198 ods. 1 ZKR dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v konaní podľa tohto zákona nie je prípustné. Uvedené zákonné ustanovenie vylučuje, aby rozhodnutie vydané v konkurznom konaní, reštrukturalizačnom konaní a v konaní o oddĺžení podľa zákona o konkurze a reštrukturalizácii bolo podrobené dovolaciemu prieskumu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v prípade podania dovolania alebo dovolania generálneho prokurátora.

15 Keďže zákon o konkurze a reštrukturalizácii ako osobitný predpis vylučuje prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu vydanému v konaní podľa ZKR, nemôže sa účastník konkurzného konania, resp. reštrukturalizačného konania, resp. konania o oddĺžení domáhať prípustnosti dovolania podľa ustanovení Civilného sporového poriadku upravujúcich dovolanie (viď uznesenie NS SR sp. zn. 3Obdo/76/2016, sp. zn. 5Obdo/39/2018, sp. zn. 1Obdo/89/2020). Uvedené nie je možné zmeniť ani nesprávnym poučením súdu o opravnom prostriedku, pretože nesprávne poučenie súdu o opravnom prostriedku, uvedené v rozhodnutí súdu, nemôže strane sporu umožniť podať opravný prostriedok proti takému rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon nepripúšťa.

16 S poukazom na vyššie uvedené dovolací súd rozhodol podľa § 447 písm. c/ CSP tak, že dovolanie V. A. odmietol, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie procesne prípustné.

17 Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.